

3024

265

6-87

1856

ԵՐԿՒՆՔԻՆ

ՄԷԶԻ

(7)

ՈՒՐԵԽ ՈՒԹԻՒՆԸ

Արտատպութիւն կ'ըլլայ Եստուծոյ Տրեշտակնե-
րուն առջևը մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշ-
խարէ : Գ րոմ. ԺԵ . 10 :

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԳՍԳՐՈՒԹՅԱՆ

ՊԵՉՕՐԻ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԳՕԼԻՍ

ԻՏԳԵՐԸՆԻ Ե. Գ. ՉԸՐՉԻԼԻ

1856

265
5-87

ԵՊԵՇՒԵՐ ՈՂՆԵՐՈՒՆ ՎՐԵՅ

«Եստուծոյ հրեշտակներուն առջևը ուրախութիւն կ'ըլլայ», ըսաւ մեր ամենօրհնեալ Փրկիչը «մէկ մեղաւորի մը համար որ կ'ապաշխարէ»: Մէկ մարդ մը չկրնար աս խօսքը լսել ու սրտանց հաւատալ անիկայ առանց զգալու՝ թէ մեղաւորին ապաշխարութիւնը խիստ երևելի բան մըն է: Հրեշտակները ան ատենը կ'ուրախանան՝ երբոր աղէկ պատճառ մը կը կենայ ուրախանալու, ու երբոր կը տեսնան թէ ատ իրենց ուրախութեան առարկան Ահոյի թագաւորութեանը երևելի վերաբերութիւն ունի: Աւ հրեշտակներուն մեղաւորին ապաշխարելուն վրայ ուրախանալը՝ ու Եստուծոյ Որդիին աս ուրախութիւնը մեր աշխարհին իմացունելը, կատարեալ վկայութիւն մըն է թէ ատ ապաշխարելը երևելի դէպք մըն է:

Սնորհիկ անգամ թէ որ իմաստուն են՝ առանց աղէկ պատճառի մը չեն ուրախանար: Թէ որ մէկ բան մը պատահի որ միայն մէկ քաղաքի մը բնակիչներուն ուրախութիւն պատճառէ, ու թէ որ ատ քաղաքին ամէն մէկ փողոցներէն անցնիս, ու ամէն մէկ տուն մտնաս, ու ամէն մէկ ընտանիք տեսնաս՝ որ անպատմելի ուրախութիւն ունին, ան-

շուշտ պիտի գիտնաս որ պինտ երևելի բան մը պատահած է անոնց :

Բսենք թէ կը հրատարակեն ան բանը , և ուրախութիւն կը տարածուի քաղաքէ քաղաք , գաւառէ գաւառ , մինչև որ ամէն մէկ տէրութիւն , քաղաք , ու ընտանիք մասնակից կ'ըլլան . ու բոլոր երկիր մէկ ընդհանուր ցնծութեան ձայն մը կը հանէ . ան ատենը կը զգաս թէ խիստ զարմանալի բան մը պատահած է : Քեզի անանկ կու գայ՝ թէ անոր երևելիութիւնը մարդկային միտքէն վեր է : Բայց ըսենք թէ բանի որ կայնած կը զարմանաս՝ ուրիշ բան մըն ալ կ'իմանաս . այսինքն չէ թէ որ տեսանելի պատգամաւոր մըն է աս լուրը հրատարակողը , հապա անտեսանելի հրեշտակներն են , որոնք վեր դէպի երկինքը կը տանին աս դէպքին լուրը , և թէ կը տարածուի արդար մարդոց հոգիներուն , հրեշտակաց զասերուն , քերովբէից ու սերովբէից մէջը . մինչև որ ան բազմութիւնը , որ մարդ չըկրնար համբել , կը սկսին երկնային երգերով , ու անմահ լեղուներով Ալէլուիա ըսել , անանկ որ բոլոր երկրաւոր ուրախութեան երգերը կը խափանուին . ան ժամանակը կ'իմանաս որ իւրենց ուրախութեան պատճառը պինտ նշանաւոր բան մըն է , Այսպիսի բան մըն է հրեշտակներուն առջևը եղած ուրախութիւնը . Ան արժանի է որ անջնջելի զրուի , ու յաւիտեանս յաւիտենից ընդհանուր տարեգրութեան մէջը պատմուի : Աս իրենց ուրախութեան պատճառը

բարութիւն մը պակաս պիտի չըլլայ քեզի : Ան
պիտի առաջնորդէ քեզի իր խորհուրդովը ու վերջը
փառքով քեզ պիտի ընդունի . ան պիտի ըլլայ քու
վահանդ , ու օգնութիւնդ : զԱստուած բաժին
մը ունենալուն ինչ ըլլալը , ու մանաւանդ յա-
ւիտենական բաժին՝ Աստուծմէ՛ ՚իզատ մէկը կա-
տարելապէս չգիտեր : Անանկ փառք մըն է ան ,
որ աչք չէ տեսեր ու ականջ չէ լսեր , ու ա-
նիկայ հունաւոր միտք մը կատարելապէս չկրնար
իմանալ :

Աշխարհային մարդիկները որ իրենց երջանկու-
թիւնները արարածներուն մէջը կը փնտրուեն , ու
իրենց բարիքները աս կեանքիս մէջը ունին , ասոր
վրայով բան մը չեն գիտեր : Աստուած վայելելուն
օրհնութեան գաղափարը , ու անիկայ յաւիտե-
նական բաժին ունենալուն գաղափարը միտքեր-
նին չունին . ուստի երբոր Աստուած ուրիշներուն
բաժինը կ'ըլլայ , ասոնք չեն սեպեր թէ ատիկայ
ուրախութեան պատճառ մըն է , ու իրենք չեն
ուրախանար : Թէ որ ապաշխարող մեղաւորը մէկ
թագաւորութիւն մը ընդունէ կամ ինքնակալու-
թիւն մը բոլոր անոր հարստութիւններովը ու
փառքերովը մէկ տեղ , մինչև կեանքին վերջը անի-
կայ վայելու հաստատութիւն ալ ունենալովը , ան
ժամանակը անոնք անոր բաժինը անհուն պիտի
սեպեն : Բայց թէ որ աշխարհիս մէջի բոլոր
թագաւորութիւնները ու կայսրութիւնները ու-
նենայ բոլոր անոնց հարստութիւններովը ու փառ-

քերովը , ու մինչև կեանքին վերջին կետը անոնք վայելելու հաստատութիւնը ունենայ ալ , տակաւին իր բաժինը հիմակուանէն շատ պակաս պիտի ըլլար . որչափ որ ստեղծուածը զինքը ստեղծող Աստուծմէն պակաս է : Անոր բաժինը Ահովան է : Անոր հետ բաղդատելով տէրութիւններն ու կայսրութիւնները ոչինչ են : Անիկայ իր ափովը ջուրերը կը չափէ , ու թիզով երկինքը կը գրծագրէ . երկրին հողը չափի մէջ կ'ամփոփէ , լեռները կը զորդով ու բլուրները կը շիջով կը կշռէ : Իր առջևը ազգերը դոյլէն կաթած կաթիլի պէս են , ու անոնց փառքը կը շիռին մէջի մանր փոշիին պէս կը սեպուի : Ան ոչինչի պէս , ու ոչինչէն պակաս և ունայնութիւն կը սեպէ անոնք :

Սէկ մեծ : Ճերմակ աթու մը տեսայ՝ կ'ըսէ Յովհաննէս Աւետարանիչը , ու անոր վրայ հէլը նստած . որուն երեսէն երկիրը ու երկինքը փախան : Ահա աս հին է ապաշխարող մեղաւորին բաժինը՝ յաւիտենական բաժինը : Թէպէտեւ երկինքը սաստիկ շառաչիւնով անցնի . ու տարերքները բռնկած հալին , երկիրս ալ ունիչ գործքեր որ անոր մէջը կը գտնուին , այրուին , Ահովան կը մնայ , ապաշխարողին բաժինը անվտանգ է : Ոչ մահը , ոչ կեանքը , ոչ հեշտակները , ոչ իշխանութիւնները , ոչ զուգորդները , ոչ բաժնուրէնները , ոչ զօրութիւնները , ոչ բաժնուրէնները , ոչ խորութիւնները , ոչ մէկ ուրիշ ա-

ըրարած մը կրնայ անիկայ Աստուծոյ սէրէն զատել : Անիկայ՝ անոր ներկայութեան մէջը պիտի բնակի , անոր պատկերին գեղեցկութիւնովը պիտի փայլի ու անոր փառքին լոյսը շատ պայծառութիւնով պիտի ցուցունէ բոլոր տիեզերքին մէջը յաւիտեանս : Ո՛հ՝ ասիկայ որչափ տարբեր է ան բաժինէն՝ որ պիտի ունենար թէ որ ապաշխարած չըլլար : Գ՛տօխքին մէջը ձգուած՝ մէկ կիսայրեաց փայտի մը պէս , իր սաստիկ ու յաւիտենական տանջանքովը՝ Աստուծոյ դէմ իր ապստամբութեան յանցանքին մեծութիւնը պիտի երևար : Բայց հիմա ան՝ շնորհքին յաղթութեան մէկ նըշանն է՝ արևի պէս փայլելու , և գեղեցկութիւնով ու սրբութիւնով յաւիտենական դարերու մէջ ևս առաւել պայծառ ըլլալու :

Դ . Եւհովային Ռաբա-որո-վիտանը միջ իր գործողութիւնը յա-խտանս փոխո-ւած պիտի ըլլայ :

Բարոյական էակ մը չկրնար առանց բարոյական ազդեցութիւն մը ունենալու ապրիլ : Աս ազդեցութիւնը իր բնաւորութեանը համաձայն պիտի ըլլայ , ու զօրութիւն մը պիտի ունենայ ուրիշ էակներու վրայ : Աս բարոյական ազդեցութեան յատկութիւններուն մէկն աս է , որ մէկէն մէկալին անցնելով միշտ առաջ կ'երթայ ու կ'աճի : Ուրեմն զարմանալի եղանակով պատասխանատու

պիտի ըլլայ ասանկ էակ մը՝ որ աս բարոյական ազգեցութիւնը ունի :

Այս վիճակի մէջ ծնած ու առանձնութեան մէջ մեծցած մարդ մը անանկ մէկ ազգեցութիւն մը կրնայ ունենալ որ հազարաւոր մարդոց կը ներգործէ , ու իր մեռնելէն ետեւ ալ շատ դարերու մէջ կը տեւէ : Աս ազգեցութեան արդիւնքները դատաստանին օրը պիտի յայտնուին Աստուծոյ , հրեշտակներուն , ու մարդիկներուն . ու հազարաւոր մարդոցմէ պիտի պատմուի թէ շատ փառաւորութիւններու կամ թէ շատ խորին վիշտերու մէջ : Ան ժամանակը բոլոր աշխարհք պիտի տեսնայ Աստուծոյ ինչ ըսել ուզելը՝ երբոր կ'ըսէ , թէ “Մէկ մեղաւորը շատ բարութիւններու կորստեանը պատճառ կ'ըլլայ” : Մէկ մարդուն անգամ վիճակը ասանկ է . մանաւանդ թէ որ յայտնի մօլի է , ու թէ որ մինչև կեանքին վերջին օրը չապաշխարէ : Օլորկ է բարոյական կրթութենէն , ու մեղքին հեշտութիւններուն համար՝ Աստուծոյ փառքը ու անոր թագաւորութեանը բոլոր երջանկութիւնները զոհ կ'ընէ : Ան բարիքները որ ինքը իրօք կ'աւրէ իր չարագործութիւնովը՝ Աստուծմէ 'ի զատ մէկը կատարելապէս չգիտեր : Մեղաւորը միայն իր հոգին չկորսնցուներ , հապա ուրիշ շատերունն ալ կրնայ կորսընցունել : Ու չէ թէ միայն անոնց կորուստն է գէշը , հապա իրենք պատճառ ալ կ'ըլլան ուրիշներն աւրելու ու խոտորեցունելու . ու անոնք

ալ ուրիշներու պատճառ կ'ըլլան , ու ասանկով
 գէշութիւնը կը տարածուի : Աս հետեւութիւնները
 թէ որ աս աշխարհիս մէջ միայն սահմանուած
 ըլլային , յաւիտենակութեան հետ բաղդատելով՝
 պղտիկ բան մը պիտի ըլլային . սակայն մինչև
 յաւիտենականութեան ժամանակը կը հասնին . ու
 յաւիտեանս յաւիտենից խեղճ կորուսեալ հոգիներ
 ըր ցաւերնուն լեզունին կը խածկըռտեն , ու իրենց
 Աստուածը ու թագաւորը կ'անիծեն : Քայց երբ աս
 մեղաւորներէն մէկը կ'ապաշխարէ՝ աշխարհի վրայ
 իր ունեցած ազդեցութիւնը կը փոխուի . անկէ ետե
 ուրիշ մեղաւորները չխոտորեցուններ) հապա պատ-
 ճառ կ'ըլլայ անոնց արքայութեան համար պատ-
 րաստուելուն : Մեղքին կծութիւնը շատ աղէկ
 կը հասկընայ , ու բոլոր սրտանց կ'ատէ անիկայ :
 Սրբութեան գեղեցկութիւնը կը տեսնայ , ու դէպի
 Աստուծոյ գերագոյն շնորհքին հարստութեանը
 իր պարտաւորութիւնը կը զգայ : Տղայ է , հոգիին
 արժողութեանը՝ Յիսուս Քրիստոսի պատուա-
 կանութեանը ու անոր ծառայելու՝ օրհնութեա-
 նը վրայով կը խօսի իր ընկերներուն հետ : Ա-
 ռիտասարդ է , իր Արարիչը միտքը կը բերէ ,
 իր գանձը երկինքը կը դիզէ , սուրբ օրինակ մը
 կը ցուցունէ , Աստուծոյ ջերմեռանդութեամբը
 կ'ապրի : Աս բաները կարելի է որ ընկերներուն
 փրկութեան պատճառ կ'ըլլան : Հայր է , կը
 տեսնայ թէ իր զաւկըները դատաստանի՝ ու ան-
 կէց ետքը եկող յաւիտենականութեանը երթա-

լու վրայ են . կը զգայ թէ անոնց մէկ բան մը պէտք է : Ըն ճամբովը կը կրթէ որով երթալ պէտք էր անոնց , այսինքն Տէրօջը կրթու-
թիւնովը ու խրատովը : Ու ամենէն առաջ Լս-
տուծոյ արքայութիւնը ու անոր արդարութիւնը կը խնդրէ անոնց համար՝ որ անոնք ուրիշ բանի մը չկարօտին : Կեանքին բոլոր զանազան յարա-
բերութեան մէջը կ'աշխատի օրինակով ու խրա-
տով մարդոց փրկութիւնը յառաջացունելու :

Ու ապաշխարող մեղաւորին ազդեցութիւնը չէ թէ միայն անոնց վրայ է՝ որոնց հետ որ բարեկա-
մութիւն ունի , որոնց որ անձամբ կրնայ երթալ գալ ու անոնցմովալ ուրիշներուն խրատ տալ , հա-
պա կրնայ մէկ ազդեցութիւն մը ունենալ շատ բազմութիւններու վրայ , քաղցր ու ամէն տեղ տարածուած երկինքին ցօղին պէս : Լսաշխարհէն ետքը շուտով աղօթասէր մարդ մը կ'ըլլայ . շնոր-
հաց աթոռին կը մօտենայ , ու ան տեղը զօրաւոր միջնորդի մը ձեռքով ուրիշներուն համար բարիք կը խնդրէ : « Ինչորեքէք՝ կ'ըսէ Լստուած , ու պիտի տրուի ձեզի . փնտրուեցէք՝ ու պիտի գտնէք . դուռը զարկէք՝ ու պիտի բացուի ձեզի : Զեզմէ ո՞վ է ան հայրը՝ որմէն իր որդին հաց որ ուզէ , միթէ քա՞ն պիտի տայ անոր . կամ թէ որ ձուկ ուզէ , միթէ ձուկին տեղը ո՞՞՞ պիտի տայ անոր : Ուստի եթէ դուք որ չար էք , ձեր զաւկըներուն աղէկ ընծա-
ներ տալ գիտէք , որչափ աւելի ձեր չայրը երկինքէն Սուրբ Հօգին պիտի տայ անոնց որ իրմէ

կը խնդրեն” : Ու գլխաւորաբար Սուրբ Հոգիին համար է , որ ասանկ մեղաւոր մը կ’աղօթէ : “Օգագած է անոր զօրութեանը գերազանց մնծութիւնը՝ իր կարող զօրութեանը գործադրութեամբը , որն որ Վրիստոսի վրայ ’ի գործ դրաւ , երբոր անիկայ մեռելներէն յարուց : Ու իր սըրտին փափաքը , ու ամէն օր առ Մատուած ալօթքը ան է , որ ուրիշներն ալ ընդունին ան անհուն օրհնութիւնը : Մտոր համար անոր աղօթքները անդադար վեր կ’ելլեն ու կ’ընծայուին անով , որ ոսկի սեղանին վրայ կը կայնի , շատ խունկերով բոլոր սրբոց աղօթքները մատուցանելու” : Ու ասանկով որքան օրհնութիւն որ պիտի իջնայ աշխարհիս վրայ , մահկանացու մը չկրնար որոշել : Ի այց աս գիտենք որ անոր հաւատքով ըրած ալօթքը պիտի կատարուի . ու առատ պիտի կատարուի : “Վայն բաց քու բերանդ՝ կ’ըսէ Մատուած , ու ես պիտի լեցունեմ անիկայ” . ու ան պիտի յայտնէ իր խօսքին հաւատարմութիւնը : Մպաշխարող մեղաւորի մը աղօթքներովը ուրիշ մեղաւորի մը Մատուած մէ ծնելուն պէս , ան նոյն մեղաւորը կը սկսի ուրիշներուն փրկութեանը պատճառ ըլլալ , ու անոնք ալ ուրիշներուն : Ու ազդեցութիւնը միայն մէկէ մը ըլլալով յառաջ կրնայ տարուիլ շատնալով ու տարածուելով իր հետեւութիւններովը բոլոր յաւիտենականութեան մէջ :

Ուրեմն գնա՛ ան մէկ հատին քովը որ Մատու-

մէ ծնած է, ու երկրորդ մահէն պիտի ազատուի, որուն յաւիտենական բաժինը Ահիւան է : Աստուծոյ որ շատ տարիներ Աստուծոյ աղէկ ծառայելէն ետքը, ու իր՝ և ուրիշ հոգիներուն փրկուածեանը համար ամէն օր աղօթելէն ետքը՝ ինչպէս մահուան անկողինին մէջը պառկեր է : Աստուծոյ անիկայ ինչ կ'ըսէ երկնաւոր Հօրը, «Թե՛ւ մահուան շուքի ձորին մէջն ալ պըտըտիմ, չարէն պիտի չվախնամ : Բու ցուպդ ու դաւազանդ՝ անոնք իս պիտի մխիթարեն» : Ու կը սկսի երգել, «Մեր է ո՞վ մահ քու խայթոցդ, ո՞ր է ո՞վ գերեզման քու յաղթութիւնդ : Երգարութեամբ պիտի տեսնամ քու երեսդ, երբոր արթըննամ քու դէմքէդ պիտի կշտանամ» : Աստուծոյ ատենին դնա՛ անոր հետ, ու նայէ երկնային ուրախութիւնը նկարուած անոր դէմքին վրայ, երբոր Աստուծային ընդունելութիւնը իրեն կը յայտնուի. ու մտիր երկնային ուրախութիւնը անոր և բոլոր միւսներուն հետ՝ որոնց փրկուածեանը աս մարդը պատճառ եղաւ, ու յաւիտենական դարերուն լուսովը տես անոր ազդեցութեան հետևութիւնները Ահիւան թագաւորութեանը մէջ : Ու պիտի չզարմանաս թէ Աստուծոյ հրեշտակներուն առջևը ուրախութիւն կ'ըլլայ մէկ մեղաւորի մը համար որ կ'ապաշխարէ. ինչու որ ինքը պատճառ կ'ըլլայ շատցունելու անոնց ընկերներուն թիւը, ու նաև ան բազմութիւնը՝ որ մարդ չկրնար համբել, որոնք որ Աստուծոյ փրկութեան երգեր կ'աղաղակեն :

Ու երբոր անվախճան տառապանքին հառա-
 քանքները քու ականջդ հասնին, ու յաւիտենական
 տանջանքին մուխը քու աչքիդ երևայ, ու տեսնաս
 թէ ինչ պիտի ըլլար, կամ ինչ պիտի ընէր ան
 մեղաւորը թէ որ չապաշխարած ըլլար, ու կը լսես
 հիմա անոր տասը հազարներու հետ քաղցրու-
 թեամբ միաբանիլը բարձր ձայնով Ալեքուհաներ
 ըսելով ան Ղառնուկին՝ որ մորթուեցաւ, ան ժա-
 մանակը քու սիրտդ պիտի լեցուի ուրախութիւ-
 նով: Ու թէ որ դուն ան սուրբերուն հոգիին մէկ
 կայծը ունենաս՝ դուն ալ պիտի աղաղակես ան
 ձայնովը, «Փառք աթոռին վրայ նստողին՝ ու
 Ղառնուկին՝ յաւիտեանս յաւիտենից»:

Ը. Թէ որ Եստուծոյ հրեշտակներուն առջևը
 ուրախութիւն կ'ըլլայ մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ
 կ'ապաշխարէ, ուրեմն ան տեսակ քարոզը՝ որ ա-
 ղէկ յարմարած է մեղաւորները յանդիմանելու՝ և
 անոնք զղջումի բերելու, հրեշտակներուն ուղածն
 է: Բայց ան քարոզը՝ որ մեղաւորները յանդի-
 մանելու յարմարած, ու անոնք զղջումի բերող
 չէ, որչափ ալ որ աշխարհի հաճելի ըլլայ, եր-
 կինքին ուրախութիւն չտար:

Բ. Թէ որ հրեշտակները կ'ուրախանան մէկ
 մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշխարէ, ուրեմն
 բարձր ու մասնաւոր պատիւ մըն է մէկ մեղաւոր
 մը ապաշխարութեան բերելու պատճառ ըլլալը:

Հոգի մը մահուանէ կ'ազատէ , ու մեշաց բազմութիւնը կը ծածկէ , ու երկինքը նոր ուրախութիւնով մը կը լեցունէ :

Գ . Թէ որ հրեշտակները կ'ուրախանան մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշխարէ , ուրեմն ան մարդիկները որ կ'աշխատին մեղաւորները ապաշխարութեան բերելու , ու կ'ուրախանան անոնց վրայ երբոր անոնք ապաշխարեն , կը ցուցունեն թէ իրենք հոգիով հրեշտակի պէս են , ու պատրաստուած են յաւիտենական բաժանորդներ ըլլալ անոնց ուրախութեանը : Բայց ան մարդիկները որ չեն աշխատիր մեղաւորները ապաշխարութեան բերելու , ու չեն ուրախանար անոնց վրայ երբոր ապաշխարեն , կը ցուցունեն թէ հրեշտակներու պէս չեն իրենք , հապա հակառակ հոգիի տէր են , որ առանց մեծ փոփոխութեան մը բնաւ չեն կրնար Մատուծոյ Թագաւորութիւնը տեսնալ :

Գ . Թէ որ հրեշտակները կ'ուրախանան մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշխարէ , ուրեմն ճշմարիտ բարեպաշտութեան տարածուիլը հաճելի է իրենց . որ ատեն մեղաւորները կ'արթըննան՝ ու փափաքով կը հարցունեն , թէ ի՞նչ պէտք է ընել որ փրկուինք . որ ատեն իրենց մեղքերը մէկդի կը ձգեն , ու սրտերնուն լեցուն դիտաւորութիւնովը Տէրօջը կը դառնան ան ատենը կ'ուրախանան հր-

րեշտակները : Մարդիկները երբեմն չեն հաճիր բարեպաշտութեան տարածուելուն , սակայն հրեշտակները անպատմելի մեծ ուրախութիւնով կ'ուրախանան :

Ե . Թէ որ հրեշտակները կ'ուրախանան մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշխարէ , ուրեմն սուրբ Գիրքին լեզուէ լեզու թարգմանուելուն , ու սուրբ Գիրքը հեթանոսներուն մէջը տարածուելուն կ'ախորժին . ինչու որ ասոնք են միջոցները որ Աստուած սահմաններ է մեղաւորները ապաշխարութեան բերելու՝ և աս կերպով անոնք երկնային յաւիտենական ուրախութիւններուն պատրաստելու : Թող շուտով գայ ան ժամանակը՝ որ Աստուածաշունչը պիտի թարգմանուի ամէն մէկ լեզուներու մէջ . աւետարանը պիտի քարոզուի բոլոր արարածներուն , ու բոլոր երկիր պիտի լեցուի Աստուծոյ փառքովը , ինչպէս որ ծովը ջուրով լեցուած է :

Թ . Թէ որ հրեշտակները կ'ուրախանան մէկ մեղաւորի մը համար՝ որ կ'ապաշխարէ , ուրեմն ամէն մէկ մեղաւորին վիճակը՝ որ չապաշխարեր , յոյժ սոսկալի է , ու թէ որ չապաշխարէ պիտի կորսուի : Արդացող՝ դուն ապաշխարե՛ր ես : Քու սիրտդ ու կեանքդ քննէ , դուն ապաշխարե՛ր ես . թէ որ չէ՝ շուտով պէտք է ընես անիկայ , կամ յաւիտեան պիտի կորսուիս : «Մաշող կրակին մէջը կրնան բնակիլ . յաւիտենական բոցերը կըր-

նան՝ ժառանգել : Քու սիրտդ չկրնար դիմանալ՝, ձեռքերդ չեն կրնար ուժովնալ” : Յամիայն մէկ տարի կամ մէկ քանի օր քաշելը դժուար է . ուրեմն ի՞նչ պիտի ըլլայ յաւիտեանական ցաւը քաշելը . միայն կէս ժամին մէջ մեռնիլը սոսկալի բան մըն է : Ըն սոսկալի հառաչանքը որ կը լսուի մեռնելու անկողինէն՝ բան մը կ’իմացունեն որ մեռնող մարդիկներէն ՚ի զատ ուրիշները չեն գիտեր : Ի՞նչ պիտի ըլլայ հոգիին մեռնիլը ու ան մեռնիլը յաւիտեանս յաւիտեանից շարունակելը : Թէ որ դուն չես ապաշխարեր՝ ամէն բոպէ աս մեռնելուն ենթակայ ես : Ըէ՛ թէ ուրիշ բան մը , հապա միայն կեանքին դիւրաբեկ թելը վային աշխարհքէն քեզ կը պահէ . ու ինչ որ պիտի ընես աս կորուստէն ազատելու համար՝ շուտով պէտք է ընես : “Ս’եղքերդ արդարութեամբ մէկդի ձգէ , ու քու անօրէնութիւններդ՝ Տէրօջը դառնալով , ու երկինքը քու վրադ ալ ուրախութիւն պիտի ըլլայ : Ըստուած պիտի ըլլայ քու բաժինդ , ու քեզի բարութիւն մը պակաս պիտի չըլլայ : Ըն պիտի առաջնորդէ քեզի իր խորհուրդովը , ու վերջը փառքով քեզ պիտի ընդունի” :

Մեղաւորին փրկութիւնը . (10) :

- 1 Ո՛վ զարմանալի սէր Աստուածային ,
Որ ինք մեր աշխարհն խրկեց իր Որդին .
Եկաւ մեզ փրկեց մահէն՝ դժողբէն ,
Ու մեզ մօտեցուց մեր Աստեղծողին :
- 2 Բողոր մեղքերնիս վերան ինք առաւ ,
Խաչին վերայ Տէրն մեր տեղը մեռաւ .
Իր ամենասուրբ արիւնը և կիանք ,
Մեզի փրկելու անհուն գին տուաւ :
- 3 Տէսէք մեր Փրկիչն՝ որ մահը յաղթած ,
Ընճառ մեծ փառքով երկինքն է ելած .
Մեզի համար հոն կը բարեխօսէ ,
Իր շօրն Աստուծոյ աջ կողմը նստած :
- 4 Անկէց դատաստան պիտի Տէրն իջնէ ,
Ահեղ փողերով պիտի մեզ կանչէ .
Խսկոյն ալ բացուի ամէն գերեզման ,
Ու ննջեցեալներն իր դատը բերէ :
- 5 Արդար՝ Ղատաւոր՝ ինձի շքնորհք տուր ,
Անկէ ապահով իմ անձըս անցուր .
Եւ քու արիւնովդ մեղքէն մաքրուած ,
Ի գունդս հրեշտակաց հոգիս բազմեցուր :

2937